RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 25v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

me. cū de p̄sentī sēlo eduxerit & assumpserit me. Suauide
licet dextera qualē psalmus breuī insinuat dicens. & &
delectationes in dextera tua usq; in finem.

Explicit liber p̄m. Incip̄ liber secundus.

CANTABILES. ÕO. ERANT.
AIT PSALMISTA IUSTIFICATIONES
tuę dñe. in loco p̄egrinationis meę. Quis ē
locus p̄egrinationis nr̄ę. n̄ quē & alibi val
lem lacrimarū appellat. in qua oportet
pati multa. scilicet esurię. sitim. cęteras q; miserias. & ad
ultimū ipsam mortē. Si g̃ ia in tali loco. in tali p̄egrinatio
ne cantabiles sunt iustificationes tuę. quanto magis in
eternitate tua dñe. Quę uero maiores iustificationes tuę
sunt. iustificationib̄ quas habem̄ & intelligim̄ in uocib̄
istis quę dicunt̄ cantica canticoq;. Igit̄ totis uiribus
cuncteis extensis rationalis cytharę scilicet corporis &
animę fidib̄. istas iustificationes tuas cepta modulatio
ne decantem̄. te adiuuante sc̄ę sp̄s. quia numerū celestę
canticū hic assuescendū ē. ut nobiscū sicut & noticia eī
in nullo sēlo iuste p̄seueret. Sedę peryoches. i. recapitula
tionis intimū hoc ē. Adiuro uos filię ierl̄m p̄ capreas.
ceruos q; campoq;. ne suscitetis neq; euigilare faciatis di
lectā. quo adusq; ipsa uelit. Q̄d rogo necesse fuit
dilectā dormire. Neq; enī parū ne cessaria fuit eius
dormitio. cū tanta sit pro ea di lecti adiuratio.
Q̄d g̃ necesse fuit eā dor mire. aut certe q̄d fuit illi